

Joanna Rajkowska

Rydwan : projekt publiczny

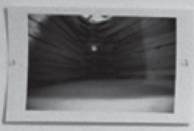
Nowa Krytyka 26-27, 49-58

2011

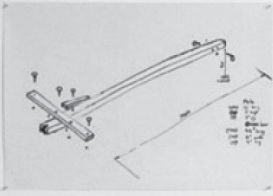
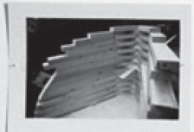
Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Rydwan

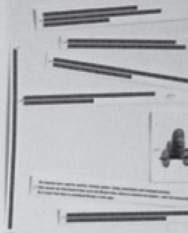
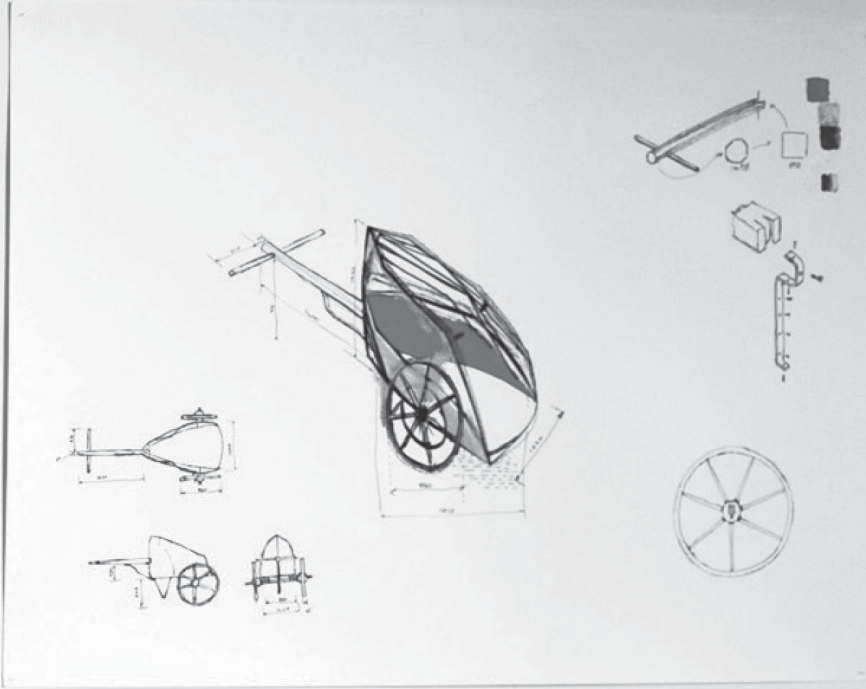

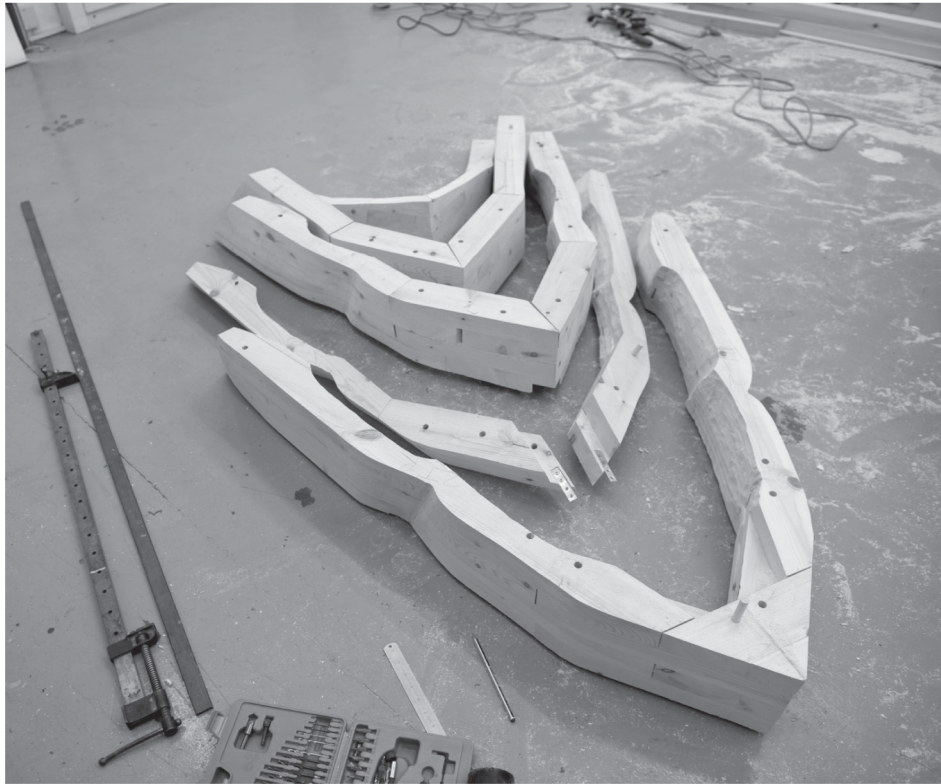
1. The person in the wheelchair is...
 2. The person in the wheelchair is...
 3. The person in the wheelchair is...
 4. The person in the wheelchair is...
 5. The person in the wheelchair is...

غوية
عربية

2.

3.

أرييل عاصم كنان

الله
Peace
KNN
EZZ
marad
AN
ASTOR
RASYLON

Four settlers
Not good

Mbs
The best
Allah

CHURCH ST P

Rydwan

Projekt publiczny

galeria The Showroom oraz okolice Church Street / Edgware Road, Londyn, 2010

(w ramach projektu "Estrangement")

Projekt zrealizowany w ramach POLSKA! YEAR,

we współpracy z Instytutem Adama Mickiewicza i Instytutem Kultury Polskiej w Londynie

W zamierzeniu Rajkowskiej *Rydwan* miał być materializacją jej sennej fantazji o rydwanie zagubionym w ulicznym ruchu na Edgware Road w Londynie. Nie tyle kopią któregoś z historycznych typów rydwanu, a współczesnym jego powidokiem. Docelowo - miał stać się wehikułem dla muzułmańskiej mniejszości w Londynie. Wyrzeźbiony z litego drewna, pomalowany na złoty kolor, z czerwonymi i turkusowymi elementami - został, na prośbę artystki, podpisany przez Hiwę K, kurdyjskiego artystę z Iraku, dwoma słowami różniącymi się w zapisie arabskim jedynie jedną kropką: *ریدوان* (rydwan) i *ويوبعوان* (wyobcowanie).

W takiej formie rydwan udostępniony został lokalnej społeczności przy Edgware Road, gdzie zamieszkują głównie przybysze z Bliskiego Wschodu i Azji. Pojazd szybko stał się ekranem politycznych marzeń, dążeń i frustracji. Pojawiły się na nim napisy w języku kurdyjskim, arabskim oraz urdu, hasła odnoszące się m.in. do sytuacji Kurdystanu, Sulejmanii, ale też do zamieszkiwanej przez autorów dzielnicy Londynu (Londyn NW8). Napisy wywołały spór odnośnie ich znaczeń, najczęstszą jednak reakcją na nie był aplauz. Pokryty politycznym graffiti rydwan przejęty został następnie przez dzieci, którym posłużył do intensywnych przejażdżek po okolicznych ulicach. Ostatecznie 20 kwietnia 2010 r. rydwan zaprzężony w dwa czarne konie, ruszył w swój pierwszy (i zapewne ostatni), nieco ironiczny pochód triumfalny po okolicy.

Dotarł między innymi niedaleko Westminster Millennium Pier, u początku Edgware Road, gdzie znajduje się pomnik legendarnej królowej Boudiki jadącej na rydwanie. Królowej, która ok. 61 r. n.e. poprowadziła rdzenne plemiona Iceni do powstania przeciwko rzymskim kolonizatorom.

Rydwan królowej Boudiki i *Rydwan* Rajkowskiej – to jednak zasadniczo odmienne znaki. Odmiennej kulturowej geografii, podziałów na Wschód i Zachód, centrum i peryferia, na świat cywilizowany i świat barbarzyńców.

-
1. 2. 3. Rydwan w galerii The Showroom, fot. Joanna Rajkowska, 2010
 4. 5. Rydwan na ulicach Londynu, fot. Joanna Rajkowska, 2010
 6. Rydwan przed galerią The Showroom, fot. Joanna Rajkowska, 2010